

РЕШЕНИЕ

№ 1056

гр. София, 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 08.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **11007** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 220 от ЗМ.

Образувано е по жалба на М. Н. М. от [населено място], ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес – София, [улица], ап. 2, чрез адв. Г., срещу Решение № РЗМ-5800-849/32-173619 / 10. 05. 2023 г. на директора на Териториална дирекция Митница София.

В жалбата се излагат съображения, че в хода на административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения – жалбоподателят не е запознат с извършената последваща проверка на осъществен от него внос на употребяван автомобил. Поддържа, че при вноса на автомобилите е представил всички необходими документи за определяне на дължимите задължения, които са приети от митническите служители и чиято доказателствена стойност не е оспорена. Сочи, че не е спазен последователността при определяне на митническата стойност. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение на директора на Териториална дирекция Митница София. Претендира разносните по делото, съобразно представен списък. Не представя писмена защита в указания от съда срок.

Ответникът - директора на Териториална дирекция Митница София, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Не представя писмена защита в указания от съда срок.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД след като обсъди доводите на страните и

прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 03. 07. 2020 г. с митническа декларация с № 20BG005808035770R9, жалбоподателят М. Н. М., е поставил в Митническо бюро София И. под митнически режим „допускане за свободно обръщение” стока 1, описана като „пътнически автомобил-катастрофирал“, марка „Nissan“ модел „Pathfinder“, шаси №5N1AR2MNOEC641369, дата на първоначална регистрация 02. 01. 2014 г. и стока 3, описана като „пътнически автомобил-катастрофирал“, марка „Jeep“ модел „Wrangler“, шаси №1J4GB39159L718476, дата на първоначална регистрация 02. 01. 2009 г.

Декларираната цена на стока 1 е 3600 USD и митническа стойност 6268,68 лв., заплатени задължения – мито 626,87 лв. и ДДС 1418,38 лв.

Декларираната цена на стока 3 е 3100 USD и митническа стойност 5398,03 лв., заплатени задължения – мито 539,80 лв. и ДДС 1226,83 лв.

Във връзка с извършена последваща проверка с писмо рег. № 32-435157 / 13. 12. 2022 г. е дадена възможност на жалбоподателя да вземе становище и да представи допълнителни доказателства за действителната цена на внесените автомобили, като с писмо вх. № 31-103810/ 17. 023. 2023 г. М. е посочил, че е представил всички необходими документи.

С Решение № РЗМ-5800-849/32-173619 / 10. 05. 2023 г. на директора на Териториална дирекция Митница София е извършена корекция на посочените данни в единния административен документ с № 20BG005808035770R9 03. 07. 2020 г., като е определена митническа стойност на стока 1 в размер на 7 936,85 лв., а на стока 3 в размер на 14 902,05 лв., вследствие на което са определени общо митнически задължения за двете стоки в размер на 3 575,10 лева, от които мито в размер на 1117,22 лв. и ДДС в размер на 2457,88 лв., както и лихви за забава. Решението е връчено на 27. 10. 2023 г.

С жалба рег. № 32-621935 / 07. 11. 2023 г., М. М., е оспорил горепосоченото решение по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в законния срок, срещу подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваното решение е издадено на основание разпоредби на Митническия кодекс на Съюза, като решение по прилагане на митническите разпоредби, като съдът приема, че същото е издадено от компетентен митнически орган по смисъла на § 1, т. 9 от ДР на ЗМ.

При издаването му обаче е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон.

Видно е, че за да определи нова митническа стойност, ответника са позовава на получена информация от САЩ за стойността на изнесените моторни превозни средства.

В тази връзка в оспореното решение се сочи, че цената на моторното превозно средство 1 при изнасянето му от САЩ е в размер на 4558 USD, а на МПС № 3 – 8558 USD.

Съдът намира, че неправилно е използвана тази стойност, тъй като както се сочи и в оспореното решение (стр. 4 от същото), като износител е посочен PRECISION AUTO GROUP LLC, а като получател- PRECISION AUTO GROUP.

В същото време, в подадената митническа декларация с № 20BG005808035770R9 износител е PRECISION EXPORT LLC, а получател М. Н. М.. От своя страна жалбоподателя представя фактури именно с издател PRECISION EXPORT LLC, в които е посочена стойност на стоките, така както е декларирана.

Доколкото в писмото от митническата администрация на САЩ се сочат различни лица, както за износител, така и за получател на стоката, то неправилно е взета стойността посочена в този документ, а не е зачетена стойността на базата на представените документи за продажба.

От друга страна, при определянето на новата митническа стойност, не е спазена задължителната последователност, посочена в чл. 74 от МКС.

Съгласно чл. 74, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно чл. 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

В конкретния случай, от страна на административния орган е направен формален опит за спазване на тези правила, като са изложени общи мотиви защо посочените критерии са неприложими.

В § 2 на чл. 74 от МКС са посочени няколко способа за определяне на митническата стойност, които са много по-достоверни от използвания метод от административния орган по §3 на чл. 74 от МКС, като до него следва да се стигне само ако е невъзможно използването последователно на другите методи.

Декларативното посочване, че няма други аналози не може да е достоверно, предвид факта, че ежедневно се внасят употребявания автомобили, като при освен това при липсата на друга възможност е следвало да се пристъпи към изчислителния метод, преди да се стигне до използвания от ответника.

В същото време, метода използван от ответника е неприложим, доколкото данните на които се позовава на базата на писмото от митническата администрация на САЩ, макар и формално да касаят същите автомобили, се отнасят до други лица както като износител, така и за получател. При липсата на установени конкретни данни за развили се впоследствие други взаимоотношения, неправилно не са зачетени представените документи за покупката на автомобилите от страна на жалбоподателя, които доказват декларираната митническа стойност.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

При този изход на спора ще следва ответника да бъде осъден да заплати на жалбоподателя направените от същия разноски, каквото искане е направено своевременно в хода на делото. Съобразно представения списък на разноските се претендират такива в размер на 898 лв., от които 10 лв. държавна такса, 48 лв. разходи за превод на документи и 840 лв. адвокатско възнаграждение, което е заплатено видно от приложените фактура и платежно нареждане. Съдът въпреки направеното

възражение за прекомерност, намира че не са налице основания за намаляване размера на адвокатското възнаграждение, тъй като същото макар и да надвишава минимума съобразно материалния интерес определен по чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения съобразно материалния интерес по делото, не може да се приеме, че е прекомерн.
Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на М. Н. М. от [населено място], Решение № РЗМ-5800-849/32-173619 / 10. 05. 2023 г. на директора на Териториална дирекция Митница София.

ОСЪЖДА Агенция Митници: [населено място], [улица], да заплати на М. Н. М. от [населено място], ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 898 (осемстотин деветдесет и осем) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: